

KVS-toneelstuk 'Onbezongen'toont de tragicus in elke politicus

Knack VIP - 30 Okt. 2017

Speechschrijver bij de Europese Commissie Vincent Stuer en acteur Valentijn Dhaenens leveren een dijk van een theatermonoloog af over het machtsgeile, zelfingenomen carrièrebeest dat de (top)politicus is. Het resultaat is een puike solo, maar ook een ongevaarlijke.

The Play = Onbezongen

Gezelschap = KVS

In een zin = Dit is een straf gespeeld portret van het aan macht verslaafde, tragisch zelfingenomen carrièrebeest dat de (top)politicus blijkt te zijn.

Hoogtepunt = Het 'ik vrij met de kamerplanten'-momentje...

Quote = 'Ze gaan dat vragen!'

Meer info: www.kvs.be

'Héél herkenbaar', glunderden enkele politici voor de microfoon van VRT NWS, bij de première van Onbezongen. Je vraagt je af waarom ze zo glunderden, want dit stuk schetst allerm minst een fraai portret van de Homo Politicus.

Die wordt gespeeld door Valentijn Dhaenens. Een man, ja. Het had uiteraard ook een vrouw kunnen zijn, maar goed, de meeste machtsgeile beestjes op het politieke toneel zijn momenteel nog altijd mannen.

'Macht is zoals alcohol', kopte Der Spiegel onlangs nog. Je wilt er steeds meer van, raakt er aan verslaafd en ziet er je gedrag door kelderen. Dat is exact de piste die Dhaenens' personage volgt: recht de dieperik in.

Dhaenens speelt op een scène die als een cleane congresruimte oogt, met een grijs tapijt en een enorme banner waarop het zelfingenomen hoofd van de kandidaat prijkt. Verder: wat kamerplanten, een uitvergroot smartphonescherf (waarop je de vaak pijnlijke pogingen tot tedere telefoongesprekken met het thuisfront of de minnares kan volgen) en, helemaal vooraan op de 'catwalk', een microfoon waar dé speeches door weerklinken.

Deze solo is geschreven door een van de meest gedreven pennen uit de politieke wereld. Een pen die daarenboven voeling geeft met zowel de politieke als de theaterwereld: de pen van Vincent Stuer.

Die speeches zijn geschreven door een van de meest gedreven pennen uit de politieke wereld: die van Vincent Stuer, ex-medewerker van Karel De Gucht (Open VLD) en gewezen Europese Commissie-voorzitter José Manuel Barroso, momenteel tewerkgesteld als speechschrijver van de Europese Commissie. Stuer behoort met andere woorden al even tot 'het politieke meubilair', en dat levert een zeldzame blik achter de schermen op.

Die blik voel je zinderen in zijn gebeitelde tekst. We volgen Dhaenens als een van de mogelijke overwinnaars van een verkiezingscampagne. Hij oefent onder meer een 'vlakke'speech na een congres, een debat en een overwinningsspeech. Telkens krijgt hij commentaar van zijn coach (een stem die van achteraan uit de zaal lijkt te komen, maar gewoon de opgenomen stem van Dhaenens blijkt). De knipogen naar de fratsen en uiterlijke kenmerken van (inter)nationale politici zijn legio en doen grinniken.

Valentijn Dhaenens' personage is een smakelijke mix van enkele prominente toppolitici. Zijn partij een mix van waar de klassieke partijen voor staan.

Het is u allicht al opgevallen dat we hier geen namen van politici noch partijen noemen, en dat is meteen ook wat wringt aan deze voorstelling. Dhaenens' personage is een smakelijke, evenwichtige mix van verschillende prominente toppolitici, en zijn partij een mix van waar de klassieke partijen voor staan. Het maakt dit nochtans straf gespeelde stuk over het aan macht verslaafde, tragisch zelfingenomen carrièrebeest dat de (top)politicus is nogal algemeen, veilig en daardoor ongevaarlijk.

Dáárom dus dat de meeste aanwezige politici bij de première glunderend de zaal uit stapten. Al lazten we van de blik van een van de vooraanstaande Groen-politici toch ook behoedzaamheid af. En als dat de kracht is van Onbezongen, dan is dit wél een belangwekkend toneelstuk. Weliswaar niet voor het artistieke theater, maar voor het politieke.

Lees meer over: